

Трибуна Хлібороба

Видається з 5 березня 1932 року

№ 3 (9266) СУБОТА, 14 СІЧНЯ 2017 РОКУ

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

У Листопаді 2015 року, майже одночасно з підписанням Президентом України закону «Про поліцію», на посаду тодішнього начальника райвідділу внутрішніх справ було призначено і нового керівника відділу — Олександра Вікторовича БОРИСЕНКА. Робота його на новій посаді розпочалася разом із початком реформування правоохоронної системи. Як вдалося пережити колективу цей складний період змін і оновлення і які першочергові завдання доводиться вирішувати правоохоронцям сьогодні, ведемо розмову з Олександром Вікторовичем.

— Цей період був тривалим і відповідальним. Адже суть реформи полягає не в зміні назви міліції на поліцію, а й в корінній перебудові роботи всіх її структурних підрозділів. Кількаразові атестації і переатестації наших співробітників впродовж минулого року сприяли зміцненню та вдосконаленню професійного рівня правоохоронців, утвердженню самого статусу сьогодиншнього поліцейського. Результати тестування засвідчили про достатню фахову підготовку працівників відділення, лише три з них не набрали відповідної кількості балів і були звільнені з роботи та незабаром відновлені за рішенням суду.

— Як змінилася специфіка роботи нинішніх поліцейських?

— На сьогодні в результаті скорочення працівників в окремих структурних підрозділах, переведення людей на інші посади у відділенні створено 4 групи реагування патрульної поліції (ГРПП), в кожну з яких входить по 5 поліцейських. У кожній групі (секторі) є начальник, який має офіцерське звання, черговий і його помічник, два інспектори. Завдання цього підрозділу — цілодобове несення служби по забезпеченню правопорядку на території району. Поліцейські не сидять і не чекають виклику, вони впродовж доби здійснюють патрулювання населених пунктів і в разі потреби зможуть своєчасно прибути на місце події. Раніше черговому доводилось збирати членів групи, відривати працівників від основної роботи, навіть викликати з дому. Тепер всі виклики обслуговує мобільна група правоохоронців, яка у Талалаївці може прибути на виклик за 10 хвилин, у найвіддаленіший населений пункт — за півгодини, в залежності від дороги і погодних умов.

— Які найхарактерніші виклики?

— В основному, це повідомлення про крадіжки як господарського, так і особистого майна. Із 116 кримінальних проваджень, по яких минулого року прийняті рішення, більше половини були стосовно крадіжок. Почастішали випадки крадіжки коштів із банківських карток та телефонне шахрайство. Поліція вже неодноразово попереджувала громадян — не йти ні на які контакти з телефонними шахраями, а про будь-які спроби залякування — повідомляти в нашу службу. Ми домовляємось із місцевою владою

ІЗ МІЛІЦІЇ — В ПОЛІЦІЮ

про встановлення в центрі селища спеціального стенду, де будемо розмішувати інформацію про подібні правопорушення.

— Олександр Вікторовичу, чимало молоді, незважаючи на прискіпливий відбір, бажає прийти на роботу в поліцію. З чого треба починати?

— Тепер ми не маємо ні-

якого відношення до прийому на роботу, можемо лише порадити, куди звернутись. Із 9 січня і до кінця місяця дозволено набір із числа цивільних осіб для служби в поліції. На сайті Міністерства внутрішніх справ оголошено конкурс на заміщення вакантних посад співробітників правоохоронних органів. Ті, хто вийде переможцем кон-

курсу, здобудуть право на участь у тестуванні і за результатами тестування зможуть влаштуватися на роботу в поліцію.

— Які ще структурні підрозділи, крім ГРПП, є у відділенні поліції?

— У нас діють сектор оперативного-розшукової роботи, слідства, працюють два заступники начальника — по слідству і начальник патрульної поліції.

— Реформування внесло позитив у вашу службу чи є й негатив?

— Позитивні напрацювання нам ще доведеться побачити, а в реальності працювати — ще важкувато. Значного поліпшення потребує матеріально-технічне забезпечення відділення. Транспорт уже зношується, мало виділяється пального, без якого взагалі неможливо працювати. Поки що наші поліцейські і без нової форми, одержали лише посвідчення і жетони.

Та все ж сподіваємось, що в цьому році робота нашої служби значно поліпшиться і ми зможемо забезпечити нашим громадянам надійний захист.

— Дякую за розмову.
Інтерв'ю взяла
Віра КЛИМОВА.

ЛЮДИНА РОКУ-2016

СВЯТА довгоочікувані, а минають вони надто швидко. У районний фестиваль «Людина року-2016» його творці доклали максимум зусиль, отож і вдавсь він на славу. Не було фальшивої помпезності, а була щирість. Із сцени вона передавалася залу. Приємно вражало, що серед дорослих номінантів учасниками фестивалю стали і юнаки-школярі, які справді заслуговують на це визнання. Серед напружених буднів, обтяжених відчуттям війни, безкінечними побутовими проблемами, соціальною несправедливістю, яка гнітить простих людей, це свято, яким вшановувалися найкращі людські якості, стало прекрасним новорічним вітанням не тільки для тих, хто заслужив бути «Людиною року». Впевнена, що воно торкнулося кожного серця. Адже шана складалася тим, хто своєю щоденною працею робить цей непростий світ світлішим. Від імені численних вдячних глядачів передаю побажання організаторам: «Даруйте і надалі просту радість простим людям!».

Про те, як проходив фестиваль, читайте на 3-й стор.

ДО ВІДОМА ЖИТЕЛІВ СЕЛИЩА ТАЛАЛАЇВКА ТА РАЙОНУ
20 СІЧНЯ ц. р. о 12-й годині в районному будинку культури відбудеться зустріч жителів району із народним депутатом України Давиденком Валерієм Миколайовичем.

Під час зустрічі будуть обговорюватись питання об'єднання територіальних громад та перспективи покращення роботи медичної галузі району.

Станіслав КАТРУШЕНКО,
заступник голови районної ради.

В інформації «До відома жителів селища Талалаївка та району», яка була опублікована в газеті від 07.01.2017 року, вказано телефон Бандурака М. В., який абонент уже змінив. Просимо звертатись до Миколи Васильовича за телефоном 068-365-36-76.

Апарат районної ради.

Продам паливні БРИКЕТИ з лушпиння соняшнику. Брикети використовуються як альтернативний вугілля та дровам вид палива (паливо для камінів, котлів, печей,

промисловості). Відмінно і довго горить, майже не залишається золи. Упакований в мішки по 35–45 кг і біг беги по 1–1,1 т.

Самовивіз: вул. Куйбишева, 1, смт Криве Озеро, Миколаївська обл.

Можлива доставка при замовленні від 22 т.

Тел.: 050-358-08-13 (Андрій Петрович),
Email: oilplant@ukr.net

ПОГОДА

	Неділя 15.01	Понеділок 16.01	Вівторок 17.01	Середа 18.01	Четвер 19.01	П'ятниця 20.01	Субота 21.01
Хмарність, опаді							
Температура повітря, °C	+1 -1	-4 -5	-7 -8	-8 -7	-10 -9	-12 -10	-12 -8
Фаза Місяця							
	Повний Місяць	Повний Місяць	Повний Місяць	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть

За даними <http://sinoptik.ua>

НАШІ ЗЕМЛЯКИ

У РЕДАКЦІЙНОМУ кабінеті озвався телефон і у слухавці знайомий голос багаторічного друга «Трибуни» Лідії Григорівни Половко із побажанням: «Напишіть про двох наших земляків, відомих у Талалаївці і в усій Україні людей, сина моєї колишньої колеги по роботі на

пошти Лідії Павлівни Стусь — Віктора і про мого сусіда Ігоря Щербину. І привід є: Стусь недавно в себе у клініці провів унікальну операцію — про це „Факти“ від 16 грудня написали, а Щербина якраз перед Новим роком отримав диплом кандидата наук».

ли ходили. Здається, ні, не здається, а так воно і є: Віктор, яку б професію не обрав, обов'язково був би в ній кращим. Так уже привчений змалку бути відповідальним.

головного редактора українського науково-практичного журналу «Урологія», 300 наукових робіт, у т. ч. 3 підручники і 7 посібників; 12 монографій, 16 винаходів. Все це — одна людина, той хлопець із шкільного спортзалу, наш Віктор Петрович Стусь.

Його лікарська стежа — урологія, в ній він провідний фахівець, визнаний далеко за межами України. Активно практикуючий хірург, Стусь повернув до життя сотні па-

вийшов переможцем. На фото у «Фактах» він тримає «подарунок» від пацієнта — коли прооперовану пухлину зважили, вона потягнула на 10 кг. «Такого гігантського новоутворення за більш ніж 40 років існування нашої кафедри тут ще не видаляли», — продовжує Віктор Петрович. — *Та й мій учитель, відомий на весь колишній Союз хірург-уролог Олексій Люлько, схожих випадків не опишував*. Тепер опише його

КАНДИДАТСЬКОЇ

Полку кандидатів наук із талалаївським корінням прибуло — в останні дні жовтня дисертацію на здобуття цього вченого звання в Дніпропетровському держуніверситеті внутрішніх справ блискуче захистив наш земляк Ігор В'ячеславович Щербина. Тема дисертації «Прокурорський нагляд за додержанням законів при проведенні оперативно-розшукової діяльності органами національної поліції України». Якраз напередодні Нового року, 27 грудня, талалаївець, який уже понад два десятиліття живе і працює у столиці, отримав диплом кандидата юридичних наук.

Ігор родом із Талалаївки. 1986 року закінчив із золотою медаллю місцеву школу і тоді ж таки вступив на юрфак Московського військового інституту. Але з Україною в серці після армійської служби він повертається в рідну Талалаївку і продовжує навчання в Харківській юридичній академії ім. Ярослава Мудрого. Здатність швидко оцінювати ситуацію, аналітичний склад розуму, успішне розслідування кількох заплутаних кримінальних справ «відчинили» перед молодим слідчим двері Генпрокуратури України. За роки служби Ігор піднявся щаблями від слідчого до начальника Головного слідчого управління, старшого радника юстиції, був у складі слідчих груп та одним з їх керівників, які розплутували резонансні справи.

Сьогодні Ігор В'ячеславович — на заслуженому відпочинку. Але не пориває із справою всього життя, працює в одній із столичних юридичних фірм. Свого часу він читав лекції студентам Київської політехніки і тепер його викладацької і багатий досвід практичної роботи в юриспруденції знадобився при написанні наукової роботи.

І, звичайно ж, в його серці рідна Талалаївка, літні батьки В'ячеслав Петрович, колишній заступник начальника райвідділу міліції, і Валентина Леонтівна, у минулому фельдшер швидкої допомоги, друзі шкільної юності. А в Києві — сім'я, дружина Оксана, також талалаївського роду-племени, син Тарас, майбутній юрист, студент 4 курсу юрфаку Національного університету ім. Т. Г. Шевченка, і шестикласниця донька Маргарита. А нам, газетарам «Трибуни», приємно, що колись Ігор Щербина вів у нашої газети спортивну тему, і ми з ним після роботи подовгу просиджували за шахівницею. Він багаторазовий шаховий чемпіон району, і взагалі залюблений у спорт, їздив, навіть, вболівати за збірну України на чемпіонат світу-2006 у Німеччині. Любить подорожувати — бував із сім'єю в Туреччині, Єгипті, країнах Європи. І ось тепер нова віха в житті — вчений ступінь кандидата наук. Вітаємо, земляче!

Михайло ОНИЩЕНКО.

СЕРДЕЧНІ ВІТАННЯ

ЩИРО вітаємо нашу дорогу дружину, маму, бабусю і прабабусю із Займища Лідію Іванівну **МИЩЕНКО** з 70-річчям від дня народження, яке вона відзначає 14 січня. Бажаємо здоров'я міцного, без нього не милі ніякі діла, в здоров'ї — багатство і радість, і більшого щастя нема. Всього, що прекрасне є у житті, від щирого серця бажаємо всі. Хай щастя паує у Вашому домі і радість хай буде завжди. Здоров'я міцного і щирої долі хай Бог посилає на довгі роки!

З любов'ю ЧОЛОВІК, ПРАВНУК, ОНУКИ, ДОНЬКИ, ЗЯТЬ.

ВІТАЄМО із 70-річчям нашу дорогу куму і подругу **Катерину Григорівну ОХРИМЕНКО** із Талалаївки. Ще небо хмарами не вкрите, ще так прозоро сяють роси, а вже по ліву руку — літо, а вже по праву руку — осінь. Ще очі блиску не позбулись, ще серце жити не стомилось, а вже по ліву руку — юність, а вже по праву руку — зрілість. А час летить нестримно далі й душа немовби молодіє. По ліву руку всі печалі, по праву руку всі надії. Життя не змиряті літами, бо жити — то важка наука... Хай буде щастя завжди з Вами по ліву і по праву руку!

Сім'я Б. А. і В. М. СПІВАКІВ.

14 СІЧНЯ, на старий Новий рік, відзначає свій ювілей наша дорога і люба дружина, мама і бабуса **Юлія Михайлівна САБАДАШ** із Скороходового. Матусенько рідна, бабусенько мила, Вас щиро вітає вся наша родина. Усі ми Вас любимо, всі поважаємо, ми всі Вам міцного здоров'я бажаємо. Низький Вам уклін за віддані сили — за мудрі слова, за те, що зростили. Спасибі Вам, мамо, за ласку й старання, вічний неспокій, турботу про нас, за чуйність, гостинність, невтомну роботу. Любов'ю і щирістю хай гріють онучата. Добра і щастя Вам, наша рідна!

ЧОЛОВІК, ДОЧКА, ЗЯТЬ, ОНУКИ ВІКТОРІЯ І ВЛАДИСЛАВ, СВЕКРУХА.

ХЛОПЕЦЬ ІЗ «НАШОГО ДВОРУ»

РОКИ-роки, вас уже минуло й минуло! І перед очима не в білому халаті лікар в операційній із втомою в погляді, а юнак у шкільному спортзалі з тенісною ракеткою в руках. Вітя Стусь. Аж завидки брали: і коли він тільки встигає, щоб і на уроках все на відмінно, і за тенісним столом нікому не поступатися — бач як із чемпіоном школи і району однокласником Колею Зозулею за кожне очко «б'ються». Між Вітею із спортзалу і Віктором Петровичем з операційної чотири десятки літ, а наче вчора... Ловлю себе на думці: очі! Вони у Віктора, як і в 76-му — з «розуминкою» і цікавинкою, так і зоряють інтелектом, допитливістю. Стусям, мабуть, так на роду написано — до наук тягнутися. Троє дітей — Вітя, Оля і Люда — і всі троє в кращих учнях шко-

Кажуть, що це в нього від мами Лідії Павлівни, простої листоноші, котра, було, ніч не ніч, не повернеться із своєї поштарської дільниці, поки не рознесе всю пошту до останньої газети. Її син пішов у медицину. Аби згодом здобути в ній ім'я. Мабуть, і газетної сторінки буде мало, щоб тільки перелічити лікарські регалиї Віктора Петровича. А головні з них — диплом з відзнакою лікарського факультету Дніпропетровського медінституту, аспірантура, захист спершу кандидатської, згодом докторської дисертації, професор, завідувач кафедри урології, оперативної хірургії і топографічної анатомії Дніпропетровської державної медичної академії, заступник проректора з лікувальної роботи, директор клініки урології обласної лікарні ім. Мечникова, заступник

цієнтів. До нього їдуть з усієї України і не тільки, знайомі і незнайомі, до нього їдуть земляки і рідні серцю однокласники з їхнього незабутнього 10-А: Вікторе Петровичу, допоможіть, Вітю, порятує! Допомагає і рятує. А наприкінці минулого року в його практиці виник неординарний випадок: у лівій нири одного з хворих УЗД «побачило» пухлину діаметром 32 см. У такому разі лікарі кажуть: пухлина неоперабельна, тим більше, що вона вже пустила багато метастазів. «Я чесно попередив пацієнта, — розповів «Фактам» Віктор Стусь, — що ми не знаємо, чим закінчиться операція. Але чоловік був із почуттям гумору...» Надскладна операція тривала трохи більше двох годин, пацієнт втратив понад 2 л крові, але професор Стусь

учень — здібні учні, а надто такі, вони завжди йдуть далі від своїх учителів. Світла голова і золоті руки цей Віктор Петрович Стусь, простий хлопець із такої ж простої родини з колишньої талалаївської вулиці Жовтнева, а тепер Енергетиків.

Наче стверджує це ностальгійний голос із приймача: «Ребята с нашего двора...» Роки-роки, вас уже минуло й минуло! Де той юнак із шкільного спортзалу? А хіба не вгадується? Нічого ж у ньому не змінилось: та ж доброта в погляді, та ж скромність і врівноваженість, тільки постатечнішав трохи, і не ракетка в руках, а скальпель. Те ж відкрите ясне обличчя. І очі ті ж, з «розуминкою». Вітя Стусь — Віктор Петрович, і чотири десятки літ мий ними...

Михайло ОНИЩЕНКО.

но на душі від свята і від того, що не оминув увагою і нас — вчителів, виявив повагу до вчительської праці. Хочеться, щоб турбота і увага до сільських дітей повернулася Сергію Олексійовичу доброту, злагодою, миром у його родину.

Світлана ПУГАЧ.

ДО ТЕМИ

НЕ МІСЦЕ КРАСИТЬ ЛЮДИНУ

Хочу висловити вдячність нашій листоноші Надії Миколаївні Янині, яка тривалий час обслуговує мешканців селищних вулиць Енергетиків із провулками, Залізнична, Сінне, Злагоди, Лугова, Народна. Особливо мене вразив останній випадок, який надихнув написати цього листа. Мій син (лікар-уролог) з Дніпра у телефонній розмові розповів, що в газеті «Факти» буде стаття про унікальну операцію на нирках, яку до нього в Україні ще ніхто не робив. «Фактів» я не передплачую, і тому попросила Надію Миколаївну купити їх для мене.

Що вона й зробила. Тоді уже робочий час у листоноші давно закінчився, та знаючи, з яким нетерпінням я чекаю на газету, Надія Миколаївна не стала відкладати свій візит до мене на наступний день. І ще того ж вечора я прочитала про свого сина.

До глибини душі схвилював мене благородний вчинок Н. М. Янини. Наша листоноша не ледача, у неї хороша вдача, за що не береться — все їй вдається. Міцного здоров'я їй, щастя, радості, удачі, сили й енергії, щоб дощ чи пороша, завжди поспішала до нас листоноша.

Лідія СТУСЬ,
колишня листоноша.
с.м.т. Талалаївка.

НА СВЯТА У ШКОЛІ

НОВІРІЧНІ свята в Липівській школі почалися з приємного сюрпризу. 19 грудня в день Святого Миколая діти молодших класів розповідали вірші, співали, відгадували загадки, танцювали разом із казковими персонажами на святі, яке підготувала педагог-організатор

Алла Борисівна Грабіна. Не залишив без уваги наших школярів місцевий приватний підприємець Сергій Олексійович Динник, завітавши до школи з подарунками. Учні школи із задоволенням смакували тортами. Радіс-

увагою і нас — вчителів, виявив повагу до вчительської праці. Хочеться, щоб турбота і увага до сільських дітей повернулася Сергію Олексійовичу доброту, злагодою, миром у його родину.

Світлана ПУГАЧ.

Зміни, які набули чинності з 1.01.2017 р.

МІНІМАЛЬНА ЗАРПЛАТНЯ

- Мінімальна зарплатня зросла до **3 тис. 200** грн на місяць
- Мінімальна зарплатня вчителів зросла до **5 тис. 266** грн на місяць

МАКСИМАЛЬНА ПЕНСІЯ

Розмір максимальної пенсії встановлено **10 тис. 740** грн на місяць

ШТРАФИ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ

- Штрафи в разі недопуску перевіряючого зросли:
- за несвоєчасну виплату зарплатні до **9 тис. 600** грн
- за виплату зарплатні «в конверті» до **320** тис. грн

ЄДИНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ВНОСОК

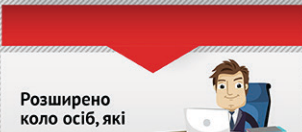
Фізичні особи-підприємці сплачують єдиний соціальний внесок (на місяць):

I групи **352** грн II та III групи **704** грн

Запущена накопичувальна система пенсій

На індивідуальний рахунок, кошти можна буде використовувати лише після виходу на пенсію

Розширено коло осіб, які подаватимуть е-декларації

Зокрема: керівники фінансових відділів та служб, завідувачі складами, магазинами та їхні помічники, директори шкіл та ін.

Запроваджено державне регулювання цін на ліки

Проти серцево-судинних захворювань, цукрового діабету II типу та бронхіальної астми

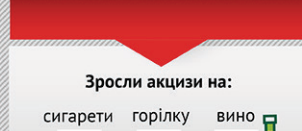
Медіа групи отримали право вимагати від провайдерів кабельного телебачення оплату за демонстрацію каналів в мережах

Вартість послуг провайдерів може зрости вже з 1 січня

Скасовано спеціальний податковий режим для аграріїв

Дотації на сільське господарство збільшені до **5,5** млрд грн

Зросли акцизи на:

сигарети **40%** горілку **20%** вино **12%**
та слабоалкогольні напої

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Цим грандіозним районним святом, яке організували та провели відділи культури та туризму спільно із сектором сім'ї, молоді та спорту райдержадміністрації, закінчувався минулий рік. Глядачі скупили за подібними святами, ото ж того вечора їх усіх не міг помістити глядацький зал: дехто стояв попід стінами, вікнами, у проході, дехто споглядав аж із фойє і обмірковував, що наступного разу на щось подібне прийде завчасно і купити квиток на найкраще місце. І учасники фестивалю, і глядачі отримали максимум задоволення і прийоми спільної думки, що подібні свята дуже потрібні. Адже ними вшановуються людські таланти, здібності, досягнення.

Почесне звання «Людина року» отримали 12 представників у різних номінаціях. Їх визначали та презентували для участі керівники та трудові колективи підприємств, установ, організацій різних форм власності. Це — прості скромні люди, які живуть звичайно для багатьох життів, долають життєві випробування і виконують щоденну роботу, працюючи чи навчаючись. Всіх їх привітав голова райдержадміністрації Анатолій Дупа.

А глядачі з нетерпінням чекали номінантів. Першим із них вела Таїсія Мироненко запросила на сцену кавалера бойового ордена «За мужність» III ступеня **Миколу Охріменка** із Талалаївки. Зал просто вибухнув аплодисментами, коли

ЛЮДИНА РОКУ-2016

ні солдатів, які відстоюють сьогодні нашу незалежність. А познайомившись у школі із головою районної спілки воїнів АТО Богуславом Борсуком, вирішив, що сам зможе започаткувати волонтерський рух у школі. Класний керівник Тетяна Шевченко, однокласники підтримали і підтримують Дениса, підтримують його батьки Михайло Миколайович і Тетяна Миколаївна, сестричка Аня. Ми також розповідали у нашій газеті як хлопець збирає гуманітарну допомогу. Навіть фото зробили — коли бійці передали особисто Денису прапор із автографами.

Приємно вразили глядачів щирі слова директора школи Світлани Михно, яка сказала: «Зазвичай, квіти дарують діти вчителям. Сьогодні я щиро дарую їх тобі,

та туризму РДА Сергій Копилов, а рідний колектив дарував пісні і квіти.

Щирими аплодисментами зустрічали глядачі наступну номінантку — соціального працівника Талалаївського територіального центру із обслуговування одиноких престарілих **Віру Потеряйко**, яка представляла номінацію «Працівник соціальної сфери». Віра Олексіївна закінчила два технікуми, працювала за спеціальністю на бавовнопрядильній фабриці у Прилуках, Талалаївському маслозаводі. Та коли підприємство закрилося, без вагань пішла працювати соціальним працівником. Хто добре знає Віру Олексіївну, переконаний, що вона ще і добрий психолог, хоч освіти такої і не має. Цьому навчили життя... Тепло привітав її керівник, директор терцентру Володимир Марченко. А коли на сцену привітати бабусю вибігли четверо внучат, щирі емоції залу просто вирували...

Лауреатом у номінації «Працівник агропромислової сфери» став **Анатолій Демченко** — заступник директора АФ «Обрій ЛТД» села Харкове. Розпочинав свою трудову діяльність Анатолій Миколайович простим водієм, тривалий час працював завгоспом. І ось вже два роки на такій відповідальній посаді. Від колег привітала його працівник бухгалтерії Людмила Шовкун.

У номінації «Працівник поштового зв'язку» відзначено начальника відділення поштового зв'язку із Чернецького **Тамару Співак**. Тамара Миколаївна має вищу економічну освіту, але так склалося, що уже майже 10 років працює на пошті. За цей час настільки оволоділа

поштовою справою, що до неї навіть інші колеги із району звертаються за порадою. Завжди виконує всі виробничі плани. А ще пошта в селі завдяки їй — ще і культурний осередок. Про це говорили, вітаючи її, Чернецький сільський голова Сергій Дмитрук, начальник міського зв'язку Талалаївка Клавдія Неслуженко.

Заступник редактора газети «Трибуна хлібороба» **Михайло Онищенко** номінувався як «Працівник творчої професії». Районною громадською організацією «Літературно-мистецьке об'єднання «Олава» у 2016-му видана збірка його поезій «Соло на пораненій струні». Ця подія стала важливою віхою і у його, і у культурно-мистецькому житті району. Вітали свого колегу керівник «Олави» Володимир Ткачов та редактор газети Олександра Гостра.

Розчулила зал номінантка «Працівник торговельного обслуговування» — старший продавець магазину «Гастрономчик» **Тетяна Кошка**, бо навіть перш ніж сказала про неї добрі слова господарка магазину Світлана Позняковська, Тетяна Іванівна із сльозами щастя і тремтливим голосом розповіла про свій прекрас-

ний колектив і всім побажала щастя. Такою ж щирою була і її донечка, яка вітала маму і всіх присутніх добрих людей.

Не встигли вщухнути її оплески, як набули нової сили, бо на сцені чергова номінантка — «Працівник сфери громадського харчування» кухар кафе «Зустріч» **Надія Комлик**. Кухар — її улюблена професія, у сфері громадського харчування Надія Василівна працює ще із 80-х. Вже багато років у приватного підприємця Оксани Сенчі. Хто хоч раз відвідував за будь-якої нагоди це кафе, знає, що Надія Василівна не просто готує, у кожному страви вона вкладає душу. А на сцені вона сипнула віршованими рядками, які пише теж сама. Все в цій жінці від любові і з любов'ю. Так говорила її керівник Оксана Сенча, подруга юності і колишня колега по роботі в кондитерському залі Тамара Соляник.

І знову на сцені юнь — учень 10-го класу Талалаївської школи **Костянтин Самойленко** у номінації «За особистий внесок у галузі фізкультури і спорту». Костянтин відвідує дитячу спортивну школу. Неодноразовий переможець змагань районного та обласного рівнів у особистому та командних змаганнях. Переможець обласного кубка «Адреналін» у 2014, 2015 роках. А у 2016-му команда вийшла на всеукраїнський рівень.

На фото Олександри ГОСТРОЇ та Інни ПОЛОВКО: вгорі — учасниця фестивалю Тетяна КОШКА з донькою ІРИНКОЮ, дитячий танцювальний колектив районного будинку культури; учасниця фестивалю Надія КОМЛИК; ведуча Таїсія МИРОНЕНКО з наймолодшим учасником свята Денисом ПРОХОРОВИЧЕМ; нагороду «Людина року» Михайлу ОНИЩЕНКУ вручає голова РДА Анатолій ДУПА.

він піднявся на сцену. В. о. військового комісара Срібнянського міської райкомату Сергій Дитюк сказав всього кілька слів про нього, та їх вистачило і для продовження у міцних чоловічих обіймах, потисках рук і скупих чоловічих сльозах... Це буває навіть у героїв. Сам він зовсім не багатослівний. Наша газета вже розповідала про Миколу, його бойових товаришів і їхні військові подвиги. Микола Охріменко нагороджений у номінації «Захисник України».

Наймолодший учасник районного фестивалю учень 8-го класу Талалаївської школи **Денис Прохорович**. Його вихід на сцену також супроводжувався емоціями, переживаннями. Денис отримав нагороду у номінації «За особистий внесок у благодійну діяльність». Хлопчик перейнявся розповідями очевидців про буд-

Денисе. Залишайся таким!» Як і всі учасники фестивалю, Денис сказав про свої найсолов'яніші бажання. Серед найщиріших — щоб закінчилася війна і ніколи її не було, а всі сім'ї були щасливими. А у залі змахували щасливу сльозу з гордістю за свого розумничка маму, тато, сестричку і бабусю.

Найповажніша учасниця фестивалю — у номінації «Працівник культури» **Валентина Лизько** — завідувача Талалаївським селищним клубом. Це ім'я також добре відоме нашим читачам. Минулого року народний фольклорний аматорський колектив «Народні наспіви», який понад тридцять років очолює Валентина Григорівна, став учасником програми «Фольк-м'юзик» на Першому національному. До того ж, якраз у новоріччя, номінантка ще й ювілярка. Вітав її начальник відділу культури

ПОДЯКА

СПАСИБІ ВАМ, ДОБРІ ЛЮДИ

У нашу сім'ю прийшло велике горе. Померла наша донечка Наталочка.

Ми були в розпачі, та нас у тяжку хвилину підтримали, в першу чергу, син, невістка, онучок, наші сусіди, куми, наші близькі друзі, колишні

колеги по роботі та колеги сина.

Нехай вас обминають всі біди і лихо обходить стороною. Дай вам, Боже, здоров'я.

Сім'я П. В. і К. І. БЕЗПАЛЬЧИХ.

с. Стара Талалаївка.

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯН

СВІТЛА НЕ БУДЕ З 9-ї до 16:30

16 січня – с. Юрківці, вул. Шевченка.
16 січня – с. Стара Талалаївка (село повністю).
17 січня – с. Березівка, вул. Миру.
17 січня – с. Чернецьке, ТОВ «Обрій», тракторний табір.
18 січня – с. Обухове, вул. Чоботька.
18 січня – с. Лавіркове, вул. Гребеники.
19 січня – с. Степанівське, вул. Набережна.
19 січня – с. Красний Колядин, ТОВ «Красноколядинське», тракторний табір, вул. Робітнича.
20 січня – смт Талалаївка, вул. Сонячна, вул. Зернова (9:00–16:00).

РАЙОН ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ.

ПРОДАМ

САДИБА у центрі Талалаївки по вул. Освіти (Радянська), 17: будинок на 2 ходи, земельна ділянка приватизована, надвірні будівлі (літня кухня, гараж, сараї, погриби), є колодязь. Тел. 096-647-95-05, 050-673-20-73.

2-кімнатну **КВАРТИРУ** (з ремонтом і всіма зручностями) в Талалаївці по вул. Центральна, 41, кв. 3. Тел. 067-720-03-02, 050-307-07-26.

Цегляний **БУДИНОК** у Талалаївці 100 м², газифікований, 5 кімнат, коридор, кухня з російською піччю. Садиба 15 соток, є фруктовий сад, город, колодязь з питною водою, гараж, 2 сараї. Зручний асфальтований під'їзд, поряд лікарня, школа, магазин. Ціна договірна. Тел. 050-523-13-06.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-2106 в хорошому стані. Тел. 097-194-28-82.

БУЛЬДОЗЕР від грейферного навантажувача ПГ-02, навішується на Т-16, Т-25. Тел. 067-396-38-33, 095-536-93-74.

ГНІЙ, свіжий **ПЕРЕГНІЙ** з доставкою. Тел. 095-442-82-74, 097-450-72-26.

ПШЕНИЦЯ, ЯЧМІНЬ, КУКУРУДЗА, СУХИЙ ЖОМ, МАКУХА, ДЕРТЬ, ВИСІВКИ і т. ін. Можлива доставка. Тел. 067-720-03-02, 050-307-07-26 (**Саша**), 097-397-71-28, 050-170-51-17 (**Вова**).

КОРОВА 9 років у с. Корінецьке 8 місяців тільності. Тел. 050-254-43-41, 050-254-42-41.

КОЗА. 096-778-54-05.

СІНО люцерни у маленьких тюках. Тел. 098-440-43-88.

ПІВТУШІ кабана. Тел. 099-450-25-40.

Закупівля **МЕДУ, ВОСКУ, МЕРВИ**. Обмін **ВОЩИНИ**. Продаж **ВЕТПРЕПАРАТІВ** та **ІНВЕНТАРЯ** для бджолярства. Тел. 066-094-11-17, 067-932-64-25.

УВАГА!

У м. Бахмач до 29 січня біля ринку «Колос» із 7:30 до 12:00 **закуповуємо** гарбузове **НАСІННЯ** (до 30 грн./кг), **КВАСОЛЮ** (12–18 грн./кг), **ГОРИХИ** (до 30 грн./кг).
Тел. 096-813-91-81.

ЮРКІВЦІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА оголошує конкурс на заміщення вакантної посади посадової особи місцевого самоврядування — спеціаліста. Вимоги до кандидата: вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, бакалавра, володіння державною мовою та основними навиками роботи на комп'ютері. Без вимог до стажу роботи. Документи на конкурс приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення за адресою: Талалаївський район, с. Юрківці, вул. 40 років Перемоги, 11. Інформація щодо основних функціональних обов'язків, розміру та умов оплати праці, переліку необхідних документів для участі в конкурсі за тел. 2-47-97.

ПОСТІЙНО В ПРОДАЖУ ПШЕНИЦЯ, ЯЧМІНЬ, ОВЕС, КУКУРУДЗА, ЖИТО, ДЕРТЬ, МАКУХА, СУХИЙ ЖОМ, ВИСІВКИ, ПОСІВНИЙ МАТЕРІАЛ сої, гречки, ячменю, вівса, кукурудзи, люцерни, суданки, еспарцету, **МІНДОБРИВО**. Щоденділі і щовівторка на ринку в Талалаївці. Доставка по району. Тел. 093-867-04-15.

ВІКНА металопластикові, **ДВЕРІ** вхідні металеві різних видів та розмірів. Замір. Доставка. Встановлення. Твердопаливні **КОТЛИ**. Працюємо за державною програмою, компенсація 35%. Тел. 066-437-77-43, 097-115-88-38, 098-768-28-04.

Установка супутникових **АНТЕН**, розкодування **КАНАЛІВ**, підключення **ІНТЕРНЕТУ**. Тел. 096-087-33-50, 066-645-57-23.

ПРОДАЄТЬСЯ **ВАГОНКА** (сосна, липа — від 90 грн.), **ДОШКА** для підлоги, **БЛОКХАУС**, **НАЛИЧНИК**, **РЕЙКА**. Ціна від виробника. Тел. 098-811-30-50.

ТОВ АФ «ОБРІЙ LTD» надає сертифіковані послуги з приймання, очищення і зберігання зернових та олійних культур. Закуповуємо зернові та олійні культури. **ЧЕКАЄМО ВАС ЗА АДРЕСОЮ:** 17200 Чернігівська обл., смт Талалаївка, вул. Кірова, 5. **ТЕЛЕФОН ДЛЯ ДОВІДОК:** 067-118-98-80; факс (04634) 2-11-18; 2-12-81.

РАБОТА

ЛЕГАЛЬНАЯ

РАБОТА В ПОЛЬШЕ

ЗАРПЛАТА ОТ 12000 ДО 15000 ТЫСЯЧ ГРИВЕН

ОФИЦИАЛЬНОЕ ТРУДОУСТРОЙСТВО
БОЛЬШОЙ ВЫБОР ВАКАНСИЙ
+38 099 05 23 403 +38 067 46 35 412

КУПЛЮ

Дорого **БИЧКІВ** вагою від 400 кг. Тел. 098-748-09-35, 066-544-35-94.
Дорого цілодобово **КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛЯТ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, СВИНЕЙ**. Тел. 066-076-26-48, 098-445-20-28.
Дорого цілодобово **СВИНЕЙ, КНУРІВ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛЯТ**, а також яловичину та свинину (**М'ЯСО**). Тел. 095-606-55-31, 098-343-20-99.
Найдорожче **БИКІВ, КОНЕЙ**, а також **КОРІВ і ТЕЛИЦЬ**. Тел. 097-299-56-86, 066-712-58-73.
Постійно **ТЕЛЯТ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КОРІВ**. Вишуканий забій. Тел. 096-688-84-58, 095-675-22-40.
Дорого **ТЕЛЯТ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОРІВ, КОНЕЙ**, м'ясо **ЯЛОВИЧИН**. Тел. 096-121-18-16, 066-283-54-63.
Постійно дорого **СВИНЕЙ, КНУРІВ, ТЕЛЯТ, КОРІВ**. Тел. 096-716-33-81.
АВТОМОБІЛЬ, МОТОЦИКЛ, ТРАКТОР, іншу техніку в будь-якому технічному стані з документами чи без. Тел. 097-105-90-44, 095-935-03-35.
КОМП'ЮТЕР або **НОУТБУК** б/у. Тел. 098-649-89-18.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії РН №961291, виданий Талалаївською РДА 7 листопада 2000 р. на ім'я **СОЛОШЕНКО Марфа Гаврилівна, вважати недійсним**.
Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0325706, виданий 13.05.1997 р. на ім'я **СЕМЕШКО Парасковія Іларіонівна, вважати недійсним**.
Втрачений державний **АКТ** на право власності на земельну ділянку серії ЯГ №394207, виданий 17.07.2006 року на ім'я **ПІВОВАР Ганна Анатоліївна, вважати недійсним**.

Профспілкова організація працівників Талалаївської районної державної адміністрації висловлює співчуття Миколі Петровичу Сенчі з приводу тяжкої втрати — смерті батька

ПЕТРА ГРИГОРОВИЧА.

Наші серця сповнені тривогою і сумом, бо передчасно пішла із життя наша однокласниця **Наталія Петрівна БЕЗПАЛЬЧА**. Сумуємо і висловлюємо свої щирі співчуття її батькам, брату і всім рідним.

ВИПУСКНИКИ Сильченківської школи 2004 року, класний керівник О. П. БІЛАН.

Немає страшнішого для батьків, як хоронити своїх дітей. Тяжке горе спіткало родину Катерини Іванівни і Петра Васильовича Безпальчих із Старої Талалаївки. Передчасно пішла з життя їх дочка **НАТАША**. Щиро співчуваємо і розділяємо з ними біль непоправної втрати.

Сім'ї І. М. СИДОРЕНКО, Г. В. КОБИСТОГО, Т. П. ГОПКИ, М. В. РОТАЧ.

Висловлюємо глибокі співчуття нашому сусідові Олександрі Петровичу Безпальчому з Талалаївки та всій його родині з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті сестри

НАТАЛІЇ ПЕТРІВНИ.

Сім'ї СПІВАК, МОСКАЛЕЦЬ, САВЧЕНКО, ДЕНИСЕНКО, КОНОНІЧЕНКО, ПУГАЧ, ВЕДМІДЬ, О. ЧУБАРЄВА.

14 СІЧНЯ **✚ ПОМИНАННЯ ✚** і згас деньочок, коли загинув Твій ріднесенький синочок. Перенесла як невблаганна смерть забрала у нас донечку і сестричку **Віру Олександрівну ПРИЙМЕНКО** з Новоселівки. Тяжка хвороба забрала Твоє здоров'я, а безжальна смерть вирвала з життя. Великий біль у серці, бо все перед очима той страшний день, як Ти назавжди покинула свій дім. Не можемо змиритися з тим, що ніколи не побачимо Тебе, не почуємо Твого голосу. Ти мала золоту душу і щире серце. Твій світлий образ збережемо у пам'яті назавжди. Дякуємо Богові, що Ти була у нашому житті. Ми так скучаємо за Тобою... Хай сонечко зігріває Твою могилку, а Твоїй добрій душі — Царство небесне.

У вічній скорботі МАМА, СЕСТРИ і всі РІДНІ.

МИНУЛО 40 днів, як закінчився земний шлях **Петра Петровича РОМАНЕНКА** з Талалаївки, який тривалий час проживав у Великих Бубнах. Багато людей знали і пам'ятають його саме в Талалаївці, бо тут багато років працював у міжколгоспбуді, дорожньому відділі. Хто працював поряд із ним, пам'ятає і нині його надзвичайну працьовитість. Ці спогади ставали навіть легендами про те, як Петро Петрович у робочому Т-150 приробив стовпик і обідав на ходу, аби зробити більше ходок... А крім основної роботи, Петро Петрович будував хати, зводив дахи, майстрував дерев'яні підлоги, підвіконники. Це були 70–80 роки минулого століття, коли Талалаївка найактивніше будувалася. Будував Петро Петрович і у В. Бубнах, навколишніх селах. Ще і в свої 76 років працював у столярній бригаді місцевої агрофірми. Він дуже любив будувати, а найбільшою радістю його життя була праця. «Живе людина, поки робить діло, а як перестане робити — хватить...», — так не раз казав. Не стало його у 79 з половиною. Як і загадував, нікому ніколи не був обузою. Після нього ще довго житимуть його будови, за що і згадуватимуть добрим словом люди, діти і внуки.

РІДНІ, ДРУЗІ.

15 СІЧНЯ минає 4 роки, як перестало битися серденько нашої дорогої, золотої, неоцінимої, талановитої донечки, племінниці, мами і сестрички **Віри Володимирівни КОБЗАР (БЕЛІК)**. Минають дні, минають ночі, та не минає біль в душі. А серце плакати все хоче, побачить діточок хоча б на мить. Доню моя рідна і мила, Ти завжди була весела, життєрадісна, усміхалася до всіх, раділа життю і ясному сонечку. Та для Тебе воно так швидко згасло. Сонечко згасло

Ти і горе, і муки від найтяжчої розлуки і скуки. Ви лежите поряд із синочком в чужій далекій стороні, а в мене слізки ллються градом і біль нестерпний на душі. Твоїм іменем названа школа, вічна пам'ять належить Тобі, а ми вічно сумуємо і плачем, вічно тужим по Тобі. Хай земля, пісочок і камінчики будуть Тобі лебединим пухом. Царство небесне Твоїй душі і вічний спокій. Хто знав Віру Белік, пом'яніть разом із нами добрим словом.

Вічно сумуючі МАМА, дядько ЛЬОНЯ, брат АНДРІЙ, сестра ЛАРИСА із сім'ями.

20 СІЧНЯ минає 11 років, як трагічна смерть вирвала із життя нашого найріднішого, найдорожчого, найлюбимішого, неоцінюваного, талановитого синочка, внучка, братика і племінника **Колю КОБЗАРА** із смт Советської м. Виборг. Коля був ввічливим, життєрадісним, працьовитим, талановитим хлопцем. Навчався у Ленінградській консерваторії ім. Корсакова, мав багато друзів, проводив дискотеки, за що його цінували і поважали. Коля допомагав мамі у поїздах на гастролі за кордон. Його юність проходила на фінському кордоні, а дитиною, хлопчиком він дуже часто гостював у бабусі в Талалаївці. Любив Росію й Україну, любив навчання і життя, та в одну мить пішов у вічність, звідки немає вороття. Коля збирався на гастролі у складі ансамблю «Кобза», та не встиг... трагічно загинув. Відтоді над Тобою, рідненький, світять білі ночі, а моє серденько вічно плакати хоче.

Царство небесне Тобі, наш ріднесенький. А душі Твоїй — вічний спокій. Хай земля, камінчики і пісочок будуть Тобі лебединим пухом. Хто знав нашого Колю, пом'яніть добрим словом.

Вічно сумуючі БАБУСЯ, ДІДУСІ, ТЬОТІ і ДЯДІ із сім'ями.

10 СІЧНЯ минуло 2 роки, як немає з нами нашого дорогого і незабутнього чоловіка, батька, дідуся **Михайла Анатолійовича ПЕЗОВА** з Юрківців. А серце не вірить, душа не сприймає, що серед живих Тебе вже немає. Свідомість до спокую кличе, а серце щемить і щемить. Тебе, наш рідненький і любий, довично не зможемо забути ні на мить. Спи спокійно, нехай печаль і наші слізки не тривожать Твій вічний сон. Царство небесне і вічна пам'ять.

Вічно сумуючі ДРУЖИНА, СИН, НЕВІСТКА і ВНУЧКИ.

(Продовження. Початок у №50, 52 за 10, 24 грудня 2016 р.)

НЕ МОЖЕ бути, щоб наші селяни не брали участі в народному повстанні в 1637 році під керівництвом Павлюка (Павло Міхнович Бут) проти польсько-шляхетських гнобителів. Павлюк був гетьманом нереєстрового козацтва, страчений у Варшаві в 1638 р. Адже в цей час село Рябухи вже було. Воно згадується в літописі ще в 1629 р.

А хіба не брали участь наші предки у визвольній боротьбі українського народу проти шляхетської Польщі в 1595–1657 роках під керівництвом Богдана Хмельницького (1595–1657 рр.)? Героями відомої пісні не є вигадані, а історичні особи — Дорошенко, Сагайдачний, які брали участь в боротьбі за незалежність України. Дорошенко Михайло (помер в 1628 р.) — гетьман українських реєстрових козаків з 1625 по 1628 рр. 1621 р. командував полком в Хотинській битві з турками. У 1625 р. уклав з поляками Куркувську угоду. Убитий в бою з кримськими татарами, ворожими хану Магмет-Гірея. Сагайдачний-Конашевич (Сагайдачний Петро Конашевич) помер від ран в Києві 1622 р. Поранений при битві з турками під Хотиним. Політичний і військовий діяч, гетьман реєстрового козацтва. Керував походами в Крим і Туреччину (1614, 1615, 1616, 1620 рр.). Відіграв значну роль у битві при Хотині 1620 р., коли сорокатисячне козацьке військо, яке приєдналося до польської армії, завдало вирішального удару туркам султана Османа II. У 1620 р. він домігся відновлення православної ієрархії в Україні, ліквідованої після Брестської Унії 1596 р. У 1620 році в обставині народного визвольного руху в Україні Сагайдачний відправив у Москву посланців зі згодою служити Росії.

БОЛОТО

Річку Ромен живило велике болото, яке простягалось між Рябухами і Красним Колядином, і далі його межа проходила біля села Глинського і біля Дмитрівки, а

далі не знаю куди, напевно, до с. Гайворон, і далі йшло кудись далеко, туди, де був початок нашої річки Ромен, а вниз за течією воно проходило до Грицівки і далі по руслу р. Ромен.

На березі болота, як я пам'ятаю, було багато колодязів, криниць і копанок. На Цибулі та Горбах я пам'ятаю копанки у Золотаренка, Кладковського, Гирмана Павла, Лісачева Михайла (Маринчука), Іваненко Марти, (Павлюкова Марта), Кузьменка Івана (Свічкочас), Лісачева Івана Васильовича (Пришака), Здражевського Юхима і т. д. У копанках прали білизну, вимочували коноплі, ловили рибу, купалися. Особливо любили ми купа-

шити карасів. А як хотілося! Тепер цього ставка не стало, висох. Гарний ставок був на Мазелах, називався Покотилів. Поруч було озеро. Воно збереглося й донині, тільки стало набагато меншим. Багато ставків є на хуторах, але як називаються, не знаю. Вони збереглися і зараз. Це дуже, дуже красиві місця.

Часто бували такі роки, коли болото навесні і навіть восени заливало водою на глибину півметра і навіть більше. Тоді по болоту плавали на човнах, як по морю. Одного разу з Красного Колядина красняни привезли на човнах у Рябухи зерно, щоб з нього намололи борошно в наших вітряках. (Наше село славилось вітряками). Човни

П. А. Шевченко

ПРО РЯБУХИ

Історична довідка

тися в копанці Здражевського Юхима і Іваненко Марти. Там була чиста вода і мало ряски, мало мулу, а глибина підходяща. (Копанка — маленький ставок (став), викопаний людьми).

СТАВКИ

Болота підживлювали і ставки (стави). Великий ставок був між вулицями Михайла і Горби і займав близько 20 га. На цьому ставку мені і ще декільком моїм ровесникам один раз довелося купатися в перші морози. Ми, учні, йшли в школу. Навчався я тоді в третьому класі. По дорозі хтось запропонував зайти на ставок і поглушити палицями рибу. Під першим тонким льодом карасі, граючи, плавали, як під склом. Здавалося, що вони торкаються льоду. Декому вдалося оглушити карася і зловити, більшість же карасів не зловили, а самі потрапили під лід до карасів. Добре, що цей ставок був неглибокий, ми опинилися по пояс у холодній воді. Вибралися абияк зі ставка і пішли в школу. Додому не пішли, побоялися. Зі школи нас негайно відправили додому і викликали батьків. Дома погріли і на печі, й іншим способом. Мені це запам'яталося добре. Після цього не ходив більше гу-

вони прив'язали біля берега, навпроти двору Данила Юхимовича, а самі понесли мішки до вітряка Максима Матвійовича Полторацького (Матюшок). Ми, хлопчакі, Альоша Мартин (Іваненко Олексій Іванович), Гриша Степана Кузьменка (Свічкочас), Данило Івана Лісачева (Пришака) і я, побачили це і вирішили на одному з цих човнів покататися. Човнів у нас ні в кого не було, човни були тільки на Приймаках у людей, які жили поруч з річкою. Поява у нас човнів, на Цибулях, стала подією, що сталася вперше в житті. Велика спокуса була поплавати по нашу «мору». Ми відв'язали човен і за допомогою палиць, упираючись в дно, попливли по нашому «морю». І так захопилися, що не помітили, як господарі човнів повернулися від вітряка з борошном. Вони стали кричати, щоб ми повернулися на колишнє місце, де взяли човен, але ми злякалися і відпливли ще далі, щоб вони нас не спіймали. Припливли до берега, де жив Гриша Кузьменко. Там абияк прив'язали човен, а самі втекли до Данила в [пропуск в тексті. — І. З.], звідти через тин було видно, як господарі човна

ВІД РІЗДВА ДО ВОДОХРЕЩА —

найулюбленіші зимові свята талалаївців. Отож, повернемося до традицій. Напередодні Різдва відзначають першу Кутю, яка називається Багатою. Готували 12 пісних страв, серед них: кутя, узвар, риба, пироги, гриби, квасоля, капуста, картопля. Особливо пишно проводили вечори з нагоди Щедрої куті — 13 січня. На відміну від Багатої, її можна було заправляти скороминою. Тут були ковбаси, печене сало, млинці гречані, смажена гуска, картопля з шкварками. 18 січня відзначали третю — Голодну Кутю. Цього дня дотримувалися суворого посту. Обов'язково йшли до церкви, святити воду. На святкову вечерю подають лише пісні страви, але обов'язково кутя та узвар і по ковтку свяченої води перед вечерею.

У краєзнавчому музеї намагалися відтворити традиції Багатої Куті. Як і годиться: сніп на покуті і в кубельці сіна горщик з кутею, свяятий хліб. На столі — 12 пісних страв, обов'язкові кутя і узвар. Від-

відали музей цього дня учні Талалаївської школи, викладачі школи мистецтв, пенсіонери, депутат облради від ВО «Батьківщина» Ярослав Сторубльов та голова районної ПО ВО «Батьківщина» Микола Білан.

У виконанні Катерини Смально, Ольги Самозвон, Алли Руденко звучали колядки та щедрівки. Ніна Мартіяна та Валентина Пелешук виконали давно забуті колядки. Господарі щедро обдаровували колядників.

Літературна вікторина на тему зимових свят знайшла своїх призерів серед учнів. Спонсорами свята були депутати облради Геннадій Тригубченко, Ярослав Сторубльов, депутат райради Валентина Лукаш, підприємець Олександр Василюха, Володимир Василюха, Микола Василюха, Віктор Прядка, яким я щиро вдячна.

Олена ОГІЙ,
директор музею.

На фото: завідувач
краєзнавчим музеєм
Олена ОГІЙ зустрічає
колядників.

А В НАС У «СОНЕЧКУ»

Чи часто ми задумуємося над тим, що таке доброта? І дуже приємно, що у наш час живуть люди, які готові прийти на допомогу іншим. У народі кажуть, що добра людина — це щаслива людина. І доброта обов'язково повернеться до того, хто її віддає. Не секрет, що кожен колектив впевненіший, коли поряд є надійні друзі і безкорисливі помічники. Для нашого дитячого садочка таким є селищний голова Юрій Величко. Саме з його ініціативи ми отримали відчутну благодійну допомогу від депутата Верховної Ради України Валерія Давиденка.

Колектив, батьки, вихованці Талалаївського дитячого ясел-садка «Сонечко» щиро дякують їм за це. А зроблено ними за минулий рік не мало: повністю замінено вікна на металопластикові, вхідні двері, придбано вкрай необхідну для функціонування дитячого закладу електротехніку. Тепер наш садочок матиме безперебійне гаряче водопостачання, у морозильній камері навіть взимку будуть свіжі фрукти та зелень для приготування смачних страв. А ще закуплено сучасні меблі для відпочинку та навчання малюків, переобладнано ігровий майданчик, де в теплі пори року малеча проводить більшість часу. Ця значна матеріальна підтримка —

свідчення вашого небайдужого ставлення до проблем освіти та розуміння важливості дошкільного виховання. Дякуємо вам за небайдуже ставлення до дитячих потреб і сподіваємося на подальшу співпрацю.

* * *

Приємним сюрпризом для всіх вихованців та колективу нашого дошкільного закладу став прихід у садочок Святого Миколая та Діда Мороза з подарунками і найкращими побажаннями, яких спорядили народний депутат Валерій Давиденко та селищний голова Юрій Величко. НГВУ «Чернігівнафтогаз» подарував солодощі для наших вихованців ще й на Різдвяні свята. Не залишилися осторонь наші дітки і під час дитячої новорічної вистави Чернігівського драматичного театру, яка відбувалася у районному будинку культури завдяки народному депутату Валерію Дубілю, який надав 30 безкоштовних квитків для дитячого садочка. І зовсім несподівані подарунки на новорічні свята діти отримали від місцевого бізнесмена Андрія Карпенка: багато сюжетних та розвиваючих ігор.

Від імені батьків, вихованців та педагогів щиро вдячність цим безкорисливим людям за радість свята. Світлана ВЕРХОГЛЯД,
завідувачка ДНЗ «Сонечко».

ЧЕМПІОНКИ ОБЛАСТІ

Чи не вперше, принаймні за останні десятиріччя, проводився чемпіонат області з баскетболу серед дівчат. Школярки Плугатарської школи в цьому видовищному виді спорту законодавиці мод на Чернігівщині. Ба, навіть, встигли «засвітитися» на чемпіонаті України, а окремі з них стали чемпіонками Сумської області, куди часто їздять на товариські поєдинки і різні турніри. В принципі, самі ж ініціювали і проведення нашого обласного чемпіонату.

Він проходив якраз напередодні Різдва в Чернігові і зібрав найсильніші дівочі команди області. Перший же поєдинок фінальної частини змагань звів, як потім виявилось, головних претендентів на чемпіонство. Чомусь так виходить, що старт для наших дівчат завжди видається важким. І баскетболістки з менської Березної сповна скористалися цією їхньою вадою. У плугатарчанок м'яч ніяк не хотів залітати до кошика. Однак, врешті-решт, все стало на свої місця, і фінальний свисток судді зафіксував перемогу наших — 37:10. Далі їх уже

На фото: баскетбольна команда Плугатарської школи, чемпіон області серед дівчат.

було не зупинити. Матч із варвинськими ровесницями проходив «в один кошик» — 48:8, а линовицькі дівчата (Прилуцький район) взагалі здалися без бою — 20:0.

Таким чином, Яна Чепель, Вікторія Комашко, Христина Думнич, Марина Бровко, Марина Гаєвська, Аліна Демченко, Анна Хоменко, Дарина Тимченко до

ЗНАЙ НАШИХ!

своїх численних спортивних титулів додали найголовніший — чемпіонку області.

Володимир ЧЕПЕЛЬ,
вчитель фізвиховання Плугатарської школи, тренер команди.

ВІДГОМІН

ВЕСЕЛО й радісно в новорічно-різдвяні дні в селищному клубі. Головні діючі особи в них — діти. Розмаїття конкурсів, розсипи ігор, вікторин, щедрівки, колядки, вертеп, призи, подарунки — повний атрибут зимових шкільних канікул. А розпочалися вони в клубі для дівчоріздвяним новорічним ранком, де господарювали Дід Мороз із Снігуронькою та Новим Роком, котрі виймали з торби подарунки і призи для кожного учасника новорічних розваг. А поклали їх у торбину Дідусеві Морозу спонсори і благодійники із селищної ради, ПП О. В. Беримець, С. В. Позняковська, О. Л. Лазоренко, Д. С. Алексєєва.

На знімку: на новорічному ранку в селищному клубі.

Чудовий подарунок у новоріччя отримали наші колективи районного будинку культури та районної школи мистецтв — 82 тис. грн. на придбання музичних інструментів та звукопідсилюючої апаратури, без яких культпрацівникам та музикантам просто не обійтись. Це стало можливим завдяки державній субвенції з держбюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій. А подбав про здійснення такого траншу народний депутат України Валерій Давиденко, за що наші колективи йому щиро вдячні.

Галина СЕМІНЬКО,
директор РБК.
Ольга САМОЗВОН,
директор школи мистецтв.

Напередодні новорічних свят на адресу райлікарні надійшла благодійна допомога від обласного Благодійного фонду «Наш Край» на потреби пацієнтів та для забезпечення функціонування лікарні. У переліку — інвентар, засоби медичного призначення, меблі на загальну суму 6700 грн.

Громадська приймальня народного депутата України В. М. Давиденка.

11 СІЧНЯ — день народження у моєї найкращої, найріднішої подруги **Марії Степанівни ГУБАР** із Новоселівки. Як багато літ промайнуло з тих пір, як Ти приїхала у наше село, як своїм талантом Ти об'єднала у сільському клубі людей, які кохалися в пісні. Багато що змінилося із того часу, тільки наша дружба з роками стала ще міцнішою. Тобі, подруго, бажаю здоров'я міцного, ніколи свого оптимізму не втрачати і скільки б років Тобі не минало — залишатися такою як Ти є: гарною, привітною, молодю. Благодарю свою судьбу за те, що я с Тобой дружу, за те, що дружиш Ты со мной, за голос в телефоні Твоєї. За Твою «Привет», за Твій совет... Родней Тебя подруги нет. Я дружбой нашої дорожу і об одном мечтаю: щоб нам зберегти, не оборвать то, что могло нас так связать.

Подруга ЛЮБОВ ПЕТРОВНА.

ДОРОГУ сусідку, куму і подругу **Валентину Михайлівну ШЕВЧЕНКО** з Болотниці вітаємо із днем народження. Ну где нам взять такую песню, найти достойные слова, щоб от горячих поздравлений кружилась Ваша голова. Чтоб в этот день Вы вспоминали не сумму прожитых всех лет и о печальных забывали. Бог с ними, у кого их нет.

Чтоб в этот день Вы помнили про то, чем жизнь была светла, про все счастливые минуты, про все удачные дела. Так будьте все же впредь судьбой согреты и оставайтесь вечно молодой. Пусть будет долгим Ваше бабье лето, как вечно небо над землей!

З повагою і найкращими побажаннями Марія ГАННЕНКО, Софія САГЛАЙ, Лідія ЧИКИШ.

СЕРДЕЧНІ ВІТАННЯ

ВІТАЄМО із 55-літтям нашого свата **Віктора Івановича ГМИРУ** із Лаврівково. Нехай кожен день дарує щастя, нехай сонце всміхається завжди, роки ніколи не постарять, та не принесуть в дім біди. Людської любові бажаємо й тепла, дружби, злагоди й достатку у родині, щоб негода у безвісті відійшла, а щастя залишилось віднині! Життя Вам — предовгі роки, без горя, без сліз і без біди, нехай буде радість у Вашій хаті сьогодні, завтра, назавжди.

Свати СЕМІНЬКИ з Талалаївки.

11 СІЧНЯ відсвяткувала свій ювілей наша дорога, любляча дружина, матуся і найкраща бабуся **Галина Михайлівна ПАВЛИШ** із Плугатаря. Рідна матусю, рідненька Ви ненько, Вас з

СТУДЕНТ столичного вишу Сашко був улюбленцем дівчат. У сім'ї єдиний брат серед сестер, батько нічого не шкодував для довгоочікуваного спадкоємця. Закохався Сашко у красуню Наталю, і вона ніби як відповіла йому взаємністю. Однак, коли, отримавши диплом, запропонував дівчині руку й серце, та вирішила, що Сашко для неї не найкраща партія.

Відмова коханої стала для хлопця несподіванкою. Він довго не зустрічався із жодною з дівчат, поринувши з головою в роботу. Без батьківської допомоги міцно став на ноги, обзавівся власним житлом, придбав авто. Якось одна з родичок познайомила його з Катєю. Вродлива і розумна, вона відразу сподобалася Сашкові. Аби ж тільки не ті десять років різниці у вікові. Катю тишили залицан-

ня дорослого серйозного чоловіка, та й усе, серце підкачувало Сашкові, що сім'я без любові не сім'я — не подобається він дівчині. Навіщо будувати замок із піску, робити двох людей нещасливими?

ЩАСТЯ ТАМ, ДЕ Й НЕ ЧЕКАЄШ

Так і сказав Каті на їхньому останньому побаченні.

Знову від самотності його рятувала робота. Олександр вже керував великою будівельною компанією. Справ — по зав'язку, не до нових знайомств. Він їх і не шукав, воно саме його знайшло. Глянуло на нього великими синіми очима і він весь потону в тій синяві, з того півпогляду зрозумів, що твое, Сашко, щастя ось воно, дивиться на тебе, тільки руку простягни. Те щастя з великими синіми очима звали

СНІГУРОНЬКА І ДІД МОРОЗ — ДО КОЖНОЇ ХАТИ

У НАШОМУ районі добре знають Оксану Леонідівну Сенчу як власницю в недалекому минулому кафе-бару «Губернатор», тепер — «Зустріч», що в центрі Талалаївки. У цьому закладі працює прекрасний колектив, а сама його власниця звикла довіряти людям, іти назустріч у їхніх приємних і скорботних турботах. В останні вибори жителі частини вул. Перемоги та прилеглих до неї обрали Оксану Леонідівну своїм депутатом до селищної ради. Вона завжди відстоює наші інтереси, а ще радіє сама від того, коли дарує радість іншим. Погодьтеся, навіть серед бізнесменів із великим бізнесом не багато знайдеться таких, хто готовий у свято викласти

власні тисячі, аби порадувати інших. Наша депутатка — не із багатих, достаток дається їй і її родині великою наполегливою працею. Вона ж завжди впевнена, що подарована радість людям повернеться сторицею. І не скупиться. Минулого року ми, виборці її округу, були приємно вражені, коли якраз у вечір, коли вже всі накривали на стіл, до кожного завітав кур'єр із шампанським та цукерками від депутата селищної ради Оксани Сенчі. А минулого 31 грудня свято повторилося і ще шикарніше. Так приємно! Дзвінок у двері, на порозі Дід Мороз і Снігуронька вітають і дарують господарю шампанське,

господині — коробку цукерок, а кожному із дітей — по подарунковому пакуночку цукерок. Треба було бачити як раділи діти, бо вони ще вірять у казку, а ми, дорослі, розуміємо, що кожну казку творять дорослі. Ми знаємо, що Оксана Леонідівна по можливості спонсорує різні районні свята, не скупиться для дітей із складних сімей. Добре, що серед нас є такі небадужі люди. У кожному домі їй дякували за це, адже добре знаємо, що на відміну від багатьох інших, кому дякують у свята, Оксана Леонідівна на добротність витрачається із власної кишені. Тож нехай там множитися, буде в колективі і вдома злагода і прибутки.

ВДЯЧНІ ВИБОРЦІ.

«КАЗКОВИЙ» ДЯКУЄ ЗА КАЗКУ

Вихованці поніського дитсадка «Казковий» цього новорічного свята чекали заздалегідь, а запросили їх на свято Дід Мороз і Снігуронька, ролі яких вдало виконали Владислав Дупа і Діана Білецька. Діти вивчили віршички і пісеньки, а у святково прикрашеному залі ще за кілька днів до свята стояла новорічна красуня-ялинка, яку приніс у садочок сільський голова Є. В. Чирва. Свято було солодким. Солодощі та подарунки вихованцям дитсадка на Новоріччя щедро роздавали народний депутат Валерій Давиденко, працівники сільської ради, ТОВ «Понори», приватні під-

приємці Н. В. Дупа та О. В. Ілляшенко, фермер П. С. Дупа, директор Срібнянського молокозаводу В. П. Кияновський, приватний підприємець О. І. Пензій. Депутат районної ради О. М. Огіг надав кошти на придбання іграшок для дитсадка, а члени батьківського комітету (голова І. В. Білецька) подарували малечам розфарбовки.

Колектив та діти щиро дякують всім нашим спонсорам за проявлену турботу та подарунки. Здоров'я вам, успіхів, родинного щастя, достатку і благополуччя!

Людмила СОРОЧИНСЬКА,
завідуюча дитсадком.

ЗАБІЯКІЗМИ

28. Крупний спеціаліст по нижньому правому зубові (20-ті числа 2009 р.).

29. Якщо чоловік і жінка зішлись на основі фізичного взаємопритягання одне до одного, то в багатьох сім'ях потім усе життя проходить у процесі з'ясування, хто з них плюс, а хто — мінус (12 грудня 2009 р.).

30. Це неправда, що, помираючи, людина нічого не забирє з собою. А досвід, знання, уміння, навички?! Це — найцінніше, що є в людині! Кожна людина — незамінна! Але в більшості це не усвідомлюється, і не цінується (18 лютого 2010 р.).

31. Людина помирає ще тоді, коли й сама не підозрює (8 березня 2010 р.).

32. Говорить, будь ласка, по-українськи. Вас усі розуміють. А хто не розуміє — це його проблеми.

Ви хочете вирішувати чужі проблеми? (24 березня 2010 р.).

Іван ЗАБІЯКА.

ЖИТЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

втрюх у своєму маленькому світі і нікого в нього не пускали — ні з ким не хотіли ділитися своїм щастям. Наближався Новий рік. Родичі запропонували зустріти його разом. На вечірці було весе-

і не пізнаєш».

Дорогою додому Надя розплакалась і сказала, що вона не пара йому, успішному молодому чоловіку. «Чудо ти моє!» — Сашко пригорнув дружину і почав розповідати як мріяв колись про красуню та розумну жінку, про те, що лише з нею відчув себе справжнім чоловіком, що вони з Сашею, а не зарозумілі красуні подарували йому спокій, затишок і відчуття родини. Розповів, з яким нетерпінням поспішає щовечора з роботи додому до своєї сім'ї і найрідніших своїх жінок. Вони поборалися за руки і стільки вдячності, любові і вірності було в теплому погляді дивовижних Надіних очей, що він цілував їх, цілував і цілував...

Тамара АРТАМОНОВА.
снт Талалаївка.

Спіззасновники газети — Талалаївська районна рада, районна державна адміністрація, Талалаївська селищна рада, трудовий колектив редакції газети «Трибуна хлібороба». Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 255 від 15.12.2001 р. Індекс 63693. Виходить один раз на тиждень.

Адреса редакції: 17200, Чернігівська область, смт Талалаївка, вул. Центральна, 3
Телефони: 2-13-53 (редактор, реклама), 2-13-50 (заступник редактора, сектор листів). Факс: 2-13-53.
E-mail: trybuna@meta.ua

Редакція газети «Трибуна ХЛІБОРОБА» р/р 26009301102531 у філії ЧОУ ВАТ «Ощадбанк» м. Чернігів ЄДРПОУ 02476178 МФО 353553

Редактор О. О. ГОСТРА.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх вказаним джерелам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор. Газета набрана і зверстана на комп'ютерному обладнанні в редакції, віддрукована в Талалаївській районній друкарні. Замовлення 3. Тираж 2506.